

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 859

гр. С., 09.01.2023 г.

СРС, 143 СЪСТАВ, в закрито заседание на девети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ДИАНА К. АНГЕЛОВА**

като разглежда докладваното от **ДИАНА К. АНГЕЛОВА** Гражданско дело № 20221110134109 по описа за 2022 година

и за да се произнесе съобрази следното:

Производството по делото е образувано по искова молба на В. Л. П., ЕГН *****, с адрес: гр. С., бул. (АДРЕС), чрез адвокат П. Б., АК – П. против СРС, БУЛСТАТ *****, адрес: гр. С., бул. (АДРЕС), общ. С., обл. С. (област) и СГС, БУЛСТАТ *****, с адрес: гр. С., бул. (АДРЕС), общ. С., обл. С. (област).

С Определение № 19564/3.8.2022 година, постановено по делото и влязло в сила на 17.8.2022 година съдът е прекратил производството в частта по отношение на СРС и е изпратил предявения иск за разглеждане на основание чл.7, ал.2 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди на Районен съд – К..

След проверка съдът е приел, че исковата молба отговаря на изискванията на чл. 127, ал.1 и чл. 128 от ГПК и е разпоредил да се извърши размяна на съдебните книжа.

Съдебните книжа са редовно връчени, като ответникът – СГС, е депозирал отговор на исковата молба в законоустановения срок.

С настоящето и по аргумент от разпоредбата на чл.140 от ГПК, съдът следва да се произнесе по всички предварителни въпроси и по допускането на доказателствата, като може да съобщи на страните и проекта си за доклад по делото, както и да ги напъти към медиация или друг способ за доброволно уреждане на спора.

В тази връзка съдът като приема, че исковата претенция е допустима, доколкото същата е заявена от лице, което описва и твърди факти, на които основава правния си интерес, прави следния **проект за доклад**:

1. Обстоятелства, от които произтичат претендираните права и възражения:

Твърди се, че ищецът е баща на малолетната А. В.ова П.а, ЕГН 06511236730, като по силата на Решение № 206270/ 01.09.2017 г., постановено от СРС по гр. дело № 2606/ 2017 г., което е потвърдено от Софийски градски и Върховен касационен съд, родителските права по отношение на А. са предоставени за упражняване на бащата - В. П., а местожителството на детето е определено при него.

Твърди се, че въпреки това, след като взема детето съгласно постановения режим на лични контакти, се твърди, че майката на детето - Л.С., отказва да върне А. в дома на бащата на 12.12.2020 г., когато това е следвало да се случи съгласно горепосоченото съдебно решение. Твърди се, че е последвало ограничение на контактите на г-н П. с неговата дъщеря, а майката едностранно променяла местоживеенето на детето, като отказвала да позволи завръщането му в дома на бащата, въпреки влязлото в сила съдебно решение.

Твърди се, че на 17.12.2020 г. ищецът подал до СРС молба с правно основание чл.126, ал. 2 СК, с която се искало връщане на детето А. П.а. Въз основа на молбата пред СРС е било образувано гр. дело № 63397/2021 г. по описа на 83-ти състав.

Твърди се, че пред СГС е било образувано въззивно гражданско дело № 12879/ 2021 г., като на 25.11.2021 г. съдът е постановил Определение № 4535, с което е обезсилил

обжалваното определение на СРС, като приема, че молбата по чл.126, ал. 2 СК е недопустима.

Твърди се, че на 07.12.2021 г. г-н В. П. е подал частна жалба срещу това определение, която е заведена под входящ № 31791/ 07.12.2021 г. Жалбата е била администрирана и изпратена на горната инстанция едва на 11.03.2022 г. - два месеца след плащането на държавна такса за жалбата, като се твърди, че бездействието в този двумесечен период не е оправдано.

Твърди се, че в резултат на частната жалба е образувано въззивно гр. дело № 790/2022 г. по описа на САС, който на 25.03.2022 г. постановил акт, с който отменил определението на СГС, с което е било прекратено производството по въззивно гр. дело № 12879/ 2021 г., и е върнал делото за произнасянето по същество.

Твърди се, че на 27.04.2022 година СГС е постановил Определение № 3753, с което е насрочил открито съдебно заседание по в. гр. дело № 12879/ 2021 г. за 12.12.2022 г. - почти 8 месеца след постановяването на акта, както и 2 години след образуването на делото пред първоинстанционния съд.

Твърди се, че насрочването на заседанието толкова напред във времето е напълно неоправдано. Прави се заключение, че правният спор ще бъде разрешен най-рано през 2023 година, т.е. продължителността на висящността на делото почти сигурно ще надхвърли 2 години, като това категорично противоречи на задължението на съдилищата да разгледат и решат делото в разумен срок.

Твърди се, че Европейският съд по правата на човека е постановил решение по делото П.и срещу Б., с което е приел, че Б. е нарушила правото на г- В. П. и неговата дъщеря А. П.а на семеен живот, гарантирано им от чл. 8 ЕКПЧОС. Твърди се, че нарушението се изразява именно в нарушаването на задължението на държавата да обезпечи безпрепятственото упражняване на това право.

Твърди се, че с бездействието си по делото пред СГС безспорно е осъществено същото нарушение, за което страната ни вече е осъдена.

Твърди се, че г-н В. П. е претърпял и продължава да изпитва силен стрес и неприятни емоции, вследствие на създалата се и продължаваща несигурност от изхода на делото. Твърди се, че в продължение на 2 години правото му да живее със своята дъщеря, гарантирано от чл.126 СК, остава нереализирано, а ищецът живее в постоянна тревога от възможността да не получи очакваната съдебна защита на това свое право.

Твърди се, че значението на пълноценния контакт между бащата и неговата дъщеря е изключително високо и за двамата, което от своя страна обосновава завишен размер на обезщетението, имайки се предвид претърпените от забавянето на подобно производство неимуществени вреди.

При горното се иска от съда да постанови решение, с което да осъди ответника – СГС, БУЛСТАТ *****, с адрес: гр. С., бул. (АДРЕС), общ. С., обл. С. (област) , да заплати на В. Л. П., ЕГН *****, с адрес: гр. С., бул. (АДРЕС) , общ. С., обл. С. (област), представлявано от адв. П. Б., АК – П., сумата от 10 000,00 лева, представляваща обезщетение за претърпените от него неимуществени вреди, настъпили във връзка с неизпълнението на задължението на съда за разглеждане и решаване на делата в разумен срок.

От съда се иска да присъди и сумата за направените във връзка с настоящото производство съдебни разноски.

В срока за отговор на исковата молба – такъв е постъпил по делото, като заявеният иск се оспорва по основание и размер.

С отговора на искова молба се твърд, че производството по ч.в.гр.д. № 12879/2021 г. на СГС е образувано на 26.10.2021 г. - в деня на постъпване на първоинстанционното дело от СРС по подадената от ответницата Л.С. въззивна жалба, имаща характер на частна жалба, предвид предмета на производството.

Твърди се, че в едномесечен срок от образуване на делото, въззивният състав се е произнесъл с Определение № 4535 от 25.11.2021 г., с което е обезсилил определението на първата инстанция, постановено по гр.д.№ 63397/2020 г. на СРС и е прекратил производството като недопустимо. Актът е бил обжалваем, поради което със съобщения, издадени още на следващия ден - 26.11.2021 г., препис е връчен на страните, съответно на

30.11.2021 г. на ищеца В. П., чрез пълномощник, и на ответницата и жалбоподател - Л.С., на 02.12.2021 г., също чрез пълномощник.

Твърди се, че в едноседмичния преклузивен срок, В. П. е подал частна жалба, вх. № 31791/07.12.2021 г. срещу постановеното определение от 25.11.2021 г. Твърди се, че същата е била нередовна, което е наложило даване на указания за внасяне на държавна такса по сметка на САС - Разпореждане № 7408/13.12.2021 г., което също е постановено своевременно според ответника.

Твърди се, че съобщението до страната е било изготвено на следващия ден - 14.12.2021 г. и е било връчено на 04.01.2022 г. Указанията са били изпълнени и таксата е била внесена на 11.01.2022 г. Препис от редовната вече частна жалба е било разпорежено да се връчи на ответната страна - Разпореждане № 1408 от 31.01.2022 г.

Твърди се, че размяната на книжа е била осъществена също в кратък срок - съобщението до Л.С. е от 03.02.2022 г. е било връчено на 28.02.2022 г., като след изтичане на срока за отговор жалбата и делата са били изпратени на САС за произнасяне с Разпореждане № 3713 от 11.03.2022 г.

Твърди се, че Апелативният съд се е произнесъл с Определение № 844 от 25.03.2022 г. по ч. гр. д. № 790/2022 г. на ТО, 15 състав, като с Писмо от 28.03.2022 г. делата са върнати в СГС. Твърди се, че жалбата на настоящия ищец е администрирана от ответника СГС в кратък срок, а не както се твърди в исковата молба, че съдът е бездействал в продължение на 2 месеца.

Твърди се, че жалбата е била нередовна, което е наложило даване на указания за изправяне на тази нередовност чрез внасяне на дължимата за обжалване държавна такса. Твърди се, че на ответната страна съдът не може да връчи препис от нередовна жалба, а след връчването ѝ следва да изчака установения срок за отговор.

Твърди се, че Държавата, чрез своите процесуални субституенти, не отговаря за забавяния, които се дължат на поведението на страната. Твърди се, че ищецът В. П. е допринесъл с действията си за продължителността на фазата по администриране на подадената от него жалба, чрез подаването на нередовна такава.

Твърди се, че съобразно указанията на по-горната инстанция съставът от СГС е насрочил делото с Определение № 3753 от 27.04.2022 г. за разглеждане в открито съдебно заседание на първата възможна дата - 12.12.2022 г. Твърди се, че ищецът П. в случай, че действително е бил несъгласен с датата, за която е насрочено откритото съдебно заседание, е разполагал с възможността да подаде писмено и обосновано искане до съдебния състав за пренасрочване на делото за друга, по - ранна дата. Твърди се, че такава молба не е отправяна до съда. Не е било упражнено и правото по чл. 255 ГПК.

Твърди се, че не е било допуснато нарушение на правото, установено с чл. 6, § 1 ЕКЗПЧОС. Твърди се, че по делото е работено постоянно, ритмично и без необосновани прекъсвания и забавяния, а понятието „разумен срок“ не е равнозначно на кратък срок (Съгласно стандарта, установен с § 39 от решението по делото В. v. В., чл. 6 ЕКЗПЧОС може да налага само такава бързина, която е в съответствие с правилното правораздаване. Последното изисква гарантиране на правото по чл. 6, § 1 в неговата пълнота.).

Твърди се, че настоящият иск в частта му срещу СГС се основава единствено на твърдение за бавност относно датата, на която е насрочено откритото съдебно заседание във въззивната инстанция, като се поддържа, че това е неоправдано и липсва логична причина за това.

Твърди се, че още към датата на образуване на въззивното дело по описа на СГС и видно от протокола за избор на докладчик от 26.10.2021 г. само съдия - докладчикът по процесното дело е имал 11 други такива дела от същата група. Твърди се, че към датата на Определението от 27.04.2022 г., с което делото е насрочено в съдебно заседание, броят на тези дела е нараснал, а до датата на заседанието съставът е имал отнапред вече насрочени за разглеждане и други дела.

Твърди се, че всяко едно от делата, касаещи родителски права и отношения между родители и деца, по презумпция подлежи на приоритетно разглеждане. Това налага делата да се насрочват съобразно с момента на постъпването им и графика на съдебния състав, тъй като се твърди, че е невъзможно да се разгледат и решат едновременно десетки дела, категоризиращи се като приоритетни и спрямо които съдът следва да подхожда с еднакво усърдие.

Твърди се, че разумността на срока на дадено производство зависи от конкретните обстоятелства и няма абсолютен срок - в този смисъл и решенията по делата K. v. G. и P. and B. v. D.. Твърди се, че е от значение общата продължителност на производството, като отделните процесуални действия на съда не следва да се вземат предвид.

Твърди се, че ответникът СГС е изключително натоварен съд, при който според критериите установени по подзаконов нормативен път от ВСС, по всички показатели има превишение над общите средни стойности за съответното ниво с 20% или повече. Твърди се, че това обстоятелство обективно повлиява върху срочността при разглеждане на съдебните производства, висящи пред СГС.

Оспорват се, твърденията на ищеца, че делото не се отличава с фактическа и правна сложност. Твърди се, че този критерий е приложим към процесния случай заради предмета му и необходимостта във въззивната инстанция да се събират доказателства, каквито не са били събрани в първата инстанция - гласни доказателствени средства; изготвяне на социални доклади от две компетентни Д"СП" - та, включително и изслушване на самото дете.

Твърди се, че критерият „значение на делото за ищеца“ за определяне както на разумността на срока, така и на размера на обезщетението, е неприложим към настоящия случай.

Твърди се, че от надлежните писмени доказателства, съдържащи се в кориците на първоинстанционното дело, както и от изявленията на самите страни, се е установило, че между тях са водени различни производства, както с гражданскоправен характер, така и с наказателноправен характер, имащи за предмет отношенията им във връзка с упражняване на родителските права и свързаните с това местоживее на детето, режим на лични отношения, издръжка и пр., включително и производства по ЗЗДН.

Твърди се, че според изявления на ищеца В. П. в о.с.з. пред първата инстанция на 15.06.2021 г. ответницата Л.С. е завела дело за изменение на родителските права, което е висящо.

Твърди се, че критерият значение на делото е свързан с преценката какво е в риск за страната и как делото се отразява на нейните интереси. Ищецът П. е представил Решение на СРС, постановено по гр.д.№ 2606/2015 г., с което са му предоставени родителските права и е определено местоживее на детето А. В.ова П.а при него.

Твърди се, че целта на производството по чл. 126, ал. 2 СК е да осигури снабдяване на родителя с изпълнителен титул, въз основа на който - с изпълнение по административен ред, да се върне детето при родителя, при когото е задължено да живее. Съдът не осъществява предаването на детето в съдебната зала, а разглежда производството, постановявайки съдебния си акт, който след това подлежи на изпълнение.

Твърди се, че когато спорът е между двамата родители и той е решен с влязло в сила съдебно решение, изпълнението му се осъществява принудително. Ето защо не може да се поддържа, че ищецът е претърпял и продължава да търпи силен стрес и неприятни емоции, вследствие на създалата се несигурност, тъй като правото му да живее с неговата дъщеря е останало нереализирано, а ищецът живее в постоянна тревога от възможността да не получи очаквана съдебна защита на това свое право.

Твърди се, че последното е защитено с влязлото в сила Решение, с което са му предоставени родителските права и липсва реален правен интерес от водене на производство по чл. 126, ал. 2 СК срещу другия родител, за когото се твърди, че не изпълнява влязлото в сила съдебно решение. Твърди се, че постановеният по такова производство съдебен акт не осигурява в по-голяма степен изпълнението на влязлото в сила съдебното решение по спора за родителски права.

Твърди се, че предвид данните, че в полза на ищеца П. е възникнало право на принудително изпълнение на решението относно местоживее на детето А. П.а, се налага изводът, че ищецът не може да се явява жертва на нарушение на изискването по чл. 6, § 1 ЕКЗПЧ относно разумността на срока на процесното съдебното производство по чл. 126, ал. 2 СК. Твърди се, че липсва интерес от възможно най-бързо решаване на спора по чл. 126, ал. 2 СК, независимо от предмета му, доколкото обхванатите от този предмет въпроси, вече са решени по окончателен начин към момента на предявяване на молбата за връщане на дете по гр.д.№ 63397/2020 г. на СРС.

Оспорва се, че ищецът е търпял и търпи „значителна вреда“, каквото е изискването и

на ЕСПЧ, не само за да се признае едно нарушение на ЕКЗПЧОС, но и който критерий за значителност на вредите се преценява още на ниво допустимост на жалба по чл. 35 § 3 (b) от Конвенцията.

Твърди се, че в подкрепа на изложеното са и данните, съдържащи се в процесните граждански дела по описа на СРС и СГС, че между едни и същи лица са налице множество дела отнасящи се до същите тези лица и основаващи се на идентични или сходни фактически обстоятелства, допълвани само с различни правни доводи.

Оспорва се наличието на кумулативните елементи от правопораждащия вземането за обезвреда фактически състав. Оспорва се да е налице нарушение на изискването за разумен срок; също ищещът да е търпял и да търпи неимуществени вреди, които да стоят в пряка причинна връзка с продължителността на в.гр.д 12879/2021 г. на СГС, ГО, ПГ^{TM} въззивен брачен състав.

По отношение на аргументите в исковата молба за прилагане на оборима презумпция за търпени вреди се твърди, че оборимите презумпции са доказателствени правила, които обръщат доказателствената тежест в процеса. Такова доказателствено правило относно неимуществените вреди в българското обективно право по исковете с правно основание ЗОДОВ се твърди, че не е уредено.

Твърди се, че прилагането на несъществуващо в българската правна система доказателствено правило, накърнява конституционно закрепени принципи на състезателност и равенство на страните в процеса, включително съставлява неравностойно процесуално третиране на ищите по всички останали деликтни искове, за които важи процесуалната тежест да доказват кумулативното наличие на елементите от фактическия състав на деликта.

Твърди се, че стандартите, установени с практиката на ЕСПЧ действително са приложими, но подлежат на автономно тълкуване. Така с Решението по делото С. с/у И., № 36813/97, 29.03.2006 г., § 204, ЕСПЧ е приел, че е допустимо да не се присъжда обезщетение, щом не са установени вредите.

Твърди се, че изложеното се отнася и към изискването за значителност на вредите, доколкото минимално засягане на страната не следва да обосновава присъждане на обезщетение.

Твърди се, че приложението на презумпцията за вредите изисква продължителност на даденото съдебно производство, която е неразумна, а конкретиката на процесния случай сочи, че не е нарушено изискването за разумен срок - висиящност на производството от две години на две съдебни инстанции и едно производство по инстанционен контрол със сигурност не налага извод за бавно правосъдие.

При горното ответникът иска от съда да отхвърли исковата претенция и му бъдат присъдени разноски.

2.Правна квалификация на правата, претендирани от ищеца, на насрещните права и възраженията на ответника:

В настоящето производство е заявен осъдителен иск с правна квалификация чл. чл. 26, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди.

В отговора на исковата молба ответникът прави възражение за прекомерност на исковата сума от 10 000 лв., съобразно критерия за справедливост по смисъла на чл. 52 ЗЗД.

3.Кои права и кои обстоятелства се признават: няма такива;

4.Кои обстоятелства не се нуждаят от доказване: няма такива;

5.Как се разпределя доказателствената тежест на подлежащите на доказване факти:

- по иска за отговорност на СГС за вреди, причинени на граждани, поради нарушаването на правото им на разглеждане и решаване на делата в разумен срок доказателствената тежест е на ищеца, който следва в условията на пълно главно доказване по смисъла на чл. 154 от ГПК да установи:

- Наличие на неимуществени вреди и размер на обезщетението, както и наличието на пряката причинна връзка между неимуществените вреди и продължителността на в.гр.д 12879/ 2021 г. на СГС, ГО.

За ответника е тежестта да докаже разглеждането и решаването на делата в разумен срок, както и твърдяните с отговора на исковата молба факти, от които черпи права.

По доказателствените искания

По заявените доказателствени искания:

- За допускане и приемане на представените с исковата молба писмени доказателства, доколкото същите са относими, допустими и необходими, по отношение на правния спор – съдът, с оглед на заявените възражения от ответника, следва да ги допусне като такива в процеса;
- По искането за служебно изискване на гр. дело № 63397/ 2021 г., по описа на СРС, 83-и състав, към което е приложено гр. дело № 12879/ 2021 г. по описа на СГС, съдът, с оглед на заявените възражения от ответника, съдът го намира относимо и следва да уважи искането;
- По искането за допускане на двама свидетели в режим на довеждане на страната на ищеца, с чиито показанията ще се докажат настъпилите вреди за ищеца, както и техният размер, съдът намира искането за относимо и следва да го уважи, като е неоснователно възражението на ответника за нередовност на това искане.
- Във връзка с гореизложеното, следва да бъде насрочено открито съдебно заседание по делото.

Мотивиран от горното и на основание чл.140 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПУСКА И ПРИЕМА, като доказателства по делото, приложените към исковата молба писмени доказателства.

Допуска до разпит в режим при довеждане на страната на ищеца двама души свидетели, като определя срок за събиране на гласните доказателства – първото по делото съдебно заседание, като указва на ищеца, че след този срок съдът ще приключи съдебното дирене без събирането на тези доказателства.

Да се изиска от СРС да изпратят за послужване – гр.дело № дело № 63397/ 2021 г., по описа на СРС, 83-и състав, ведно с приложеното в него в.ч.гр. дело № 12879/ 2021 г. по описа на СГС.

ОБЯВЯВА НА СТРАНИТЕ проекта за доклад по делото, така както е сторен в обстоятелствената част на настоящето, като **УКАЗВА на страните, че** във връзка с указаната им доказателствена тежест следва да предприемат необходимите процесуални действия не по-късно от първото по делото съдебно заседание, като след този срок същите като просрочени ще бъдат отхвърлени от съда – **по аргумент от чл. 159, ал. 1 от ГПК.**

Приканва страните към спогодба и други способи за доброволно уреждане на спора, като им **указва**, че могат да се обърнат към медиатор, а при постигането на съдебна спогодба относно заявените претенции размерът на дължимата се държавна такса се намалява на половина, като при извънсъдебно решаване на спора страните печелят време, средства и пестят усилия. За решаване на спора страните могат да използват процедура по медиация. Тази процедура е предвидена в Закона за медиацията, като спестява на страните: време, усилия и средства – отпада нуждата от събиране на доказателства, а при постигане на спогодба ищецът може да поиска да му бъде възстановена половината от внесената държавна такса - чл.78, ал.9 ГПК. Ако страните желаят да ползват медиация, те могат да се обърнат към център по медиация или медиатор от Единния регистър на медиаторите, който може да бъде видян на електронен адрес <http://www.justice.government.bg>, като следва да се има предвид, че медиацията е платена услуга.

Указва на страните, че: Ако страните желаят да бъдат уведомявани по-бързо за действията, извършвани от съда по делото, те могат с молба да предоставят електронен адрес, на който да им бъдат връчвани съобщения и книжа. Съответно, следва да имат предвид, че срокът указан в съдебните книжа, започва да тече от датата на постъпване на електронното съобщение при тях. **УКАЗВА на страните в случай, че** желаят да подават по

електронна поща съдебни книжа по делото и по останалите граждански дела в СРС, могат да ги подават на определения с Заповед № АС - 175 от 15 май 2020 година на Председателя на СРС електронен адрес: documents.go@srs.justice.bg, след като ги подпишат с квалифициран електронен подпис. Заповедта е публикувана на интернет сайта на съда. УКАЗВА на страните в случай, че желаят да получават по електронна поща сканирани преписи от новопостъпили по делото документи и да получават преписи от новите произнасянията на съда по настоящето дело, следва да подадат молба до съда с която да посочат електронен адрес на който желаят да получават призовки, съобщения и книжа по делото. Молба, подписана с квалифициран електронен подпис се подава на електронен адрес: documents.go@srs.justice.bg, а в случай че не е подписана с квалифициран електронен подпис - чрез регистратурата на съда или с писмо на хартия по пощата.

Указва на страните, че СРС има регистриран профил в Системата за сигурно електронно връчване (ССЕВ) на ДАЕУ и по този начин могат да бъдат връчвани и получавани книжа от съда, съответно подавани документи до съда от заинтересованите лица, като системата удостоверява получаването на кореспонденцията от адресата. За ползването на системата е необходимо да се направи регистрация от съответното лице, което може да бъде осъществено на следния адрес: <https://edelivery.egov.bg/>.

Съгласно чл.38, ал.2 от ГПК, връчването на съдебни книжа може да се извърши на избран от страната електронен адрес за връчване чрез: 1. единния портал за електронно правосъдие - на адрес - <https://ecase.justice.bg/>; 2. квалифицирана услуга за електронна препоръчана поща съгласно чл. 3, параграф 37 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.), наричан по-нататък "Регламент (ЕС) № 910/2014". Когато не е избрана възможност за връчване по чл.38, ал. 2 от ГПК, но страната е посочила адрес на електронна поща, връчването се извършва на посочения адрес. Съгласието за връчване по чл.38, ал. 2 и 3 от ГПК може да се оттегли по всяко време, като оттеглянето не засяга редовността на вече извършените действия. Съгласно чл.38, ал.6 от ГПК - страната може да посочи електронен адрес за връчване на вещо лице, свидетел и трето лице, задължено да представи намиращ се у него документ.

Съгласно чл.38а от ГПК: Лицето, извършило процесуално действие в електронна форма, е длъжно да посочи електронен адрес за уведомяване за удостоверяване на получаването на електронното изявление и за резултата от техническата проверка на извършеното действие. При извършване на процесуално действие в електронна форма лицето може да се съгласи да приема електронни изявления и електронни документи от съда по делото в производството пред съответната инстанция или пред всички инстанции. Лицето, извършило процесуално действие в единния портал за електронно правосъдие, се съгласява да приема електронни изявления и електронни документи, съобщения, призовки и книжа в производството пред съответната съдебна инстанция и пред всички инстанции.

Съгласието по чл.38а, ал. 2 и 3 от ГПК може да се оттегли по всяко време, като оттеглянето не засяга редовността на вече извършените действия.

Указва на страните, че съгласно чл.41а от ГПК: Когато връчването се извършва по чл. 38, ал. 2 от ГПК - на избран от страната електронен адрес за връчване, съобщението, съдържащо информация за изтегляне на призовката, съобщението или книгата, се смята за връчено в деня на изтеглянето му от адресата. В случай че съобщението не бъде изтеглено в 7-дневен срок от неговото изпращане, то се смята за връчено в първия ден след изтичането на срока за изтегляне. Когато връчването се извършва по чл. 38, ал. 3 и 6 от ГПК, съобщението, съдържащо информация за изтегляне на призовката, съобщението или книгата, се смята за връчено в деня, в който адресатът е потвърдил получаването му. В случай че получаването не е потвърдено в 7-дневен срок от неговото изпращане, съобщението се връчва по общия ред.

Съгласно чл.44, ал.3 от ГПК, считано от 30.6.2021 година - Електронното връчване се удостоверява със: 1. електронен запис от информационната система на портала, подпечатан с квалифициран електронен печат на съда с удостоверено време или с квалифициран електронен времеви печат - при връчване по чл. 38, ал. 2, т. 1 от ГПК; 2. електронен запис на връчването от квалифицирания доставчик на електронни удостоверителни услуги - при връчване по чл. 38, ал. 2, т. 2 от ГПК; 3. потвърждение, че съобщението е получено - при връчване по чл. 38, ал. 3 и 6 от ГПК.

Съгласно чл.52, ал.2 от ГПК, считано от 30.6.2021 година - Връчването на държавните учреждения и на общините се извършва само по реда на чл. 38, ал. 2 от ГПК на посочен от тях електронен адрес.

Указва на ищеца, че следва да посочи електронен адрес за връчване при условията на чл. 38 и 38а от ГПК и заявление дали желае връчване на посочения електронен адрес.

За ответника - на основание чл.50, ал. 5 от ГПК - връчването на съдебните книжа да се извършва само по реда на чл. 38, ал. 2 от ГПК на посочен от тях електронен адрес.

Указва на страните, че СРС има регистриран профил в Системата за сигурно електронно връчване (ССЕВ) на ДАЕУ и по този начин могат да бъдат връчвани и получавани книжа от съда, съответно подавани документи до съда от заинтересованите лица, като системата удостоверява получаването на кореспонденцията от адресата. За ползването на системата е необходимо да се направи регистрация от съответното лице, което може да бъде осъществено на следния адрес: <https://edelivery.egov.bg/>.

УКАЗВА НА СТРАНИТЕ, ЧЕ в случай, че се представлява от процесуален представител – адвокат: Адвокатът е длъжен на основание чл.51, ал.1 и ал.2 от ГПК, считано от 30.6.2022 година – да осигури връчването на адвоката да се извършва чрез единния портал за електронно правосъдие или на всяко място, където той се намира по служба. Адвокатът може да заяви в портала по чл.51, ал. 1 от ГПК, че отсъства и няма да приема съобщения за определени периоди от време, които в рамките на една

календарна година не може да бъдат с обща продължителност повече от 60 дни, с изключение на дните на отсъствие поради временна неработоспособност, които също се заявяват. Съобщенията, изпратени в заявения период на отсъствие, трябва да бъдат изтеглени в 7-дневен срок, считано от деня, следващ изтичането на заявения период на отсъствие. Съобщенията се смятат за връчени в деня на изтеглянето им или в случай че не бъдат изтеглени – с изтичането на срока за изтегляне. Адвокатът не може да откаже получаване на съобщение на своя доверител, освен след оттегляне на пълномощното по реда на чл. 35 от ГПК, отказ от пълномощие по чл. 36 от ГПК, както и когато от пълномощното недвусмислено личи, че не се отнася за инстанцията или производството, за които е уведомяването. Отказът на адвоката да приеме съобщението се заявява по електронен път в единния портал за електронно правосъдие, съответно се отбелязва в разписката и се удостоверява с подписа на връчителя. Необоснованият отказ не засяга редовността на връчването.

Насрочва делото за разглеждане в открито съдебно заседание за 3.5.2023 година от 11:00 часа, за която дата и час да се призоват страните.

Да се връчи препис от настоящето определение на страните, като на ищеца ведно с препис от отговора на исковата молба.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия при СРС: _____